"Empty Chairs At Empty Tables"

There's a grief that can't be spoken.
There's a pain goes on and on.
Empty chairs at empty tables
Now my friends are dead and gone.

Here they talked of revolution.
Here it was they lit the flame.
Here they sang about tomorrow
And tomorrow never came.

From the table in the corner
They could see a world reborn
And they rose with voices ringing
And I can hear them now!
The very words that they had sung
Became their last communion
On this lonely barricade at dawn.

Oh my friends, my friends forgive me
That I live and you are gone.
There's a grief that can't be spoken.
There's a pain goes on and on.

Phantom faces at the windows.
Phantom shadows on the floor.
Empty chairs at empty tables
Where my friends will meet no more.

Oh my friends, my friends, don't ask me
What your sacrifice was for
Empty chairs at empty tables
Where my friends will sing no more

โอ้ยอดรัก ฉันกลับมา จากขอบฟ้าที่ไกลแสนไกล
จากโคนรุ้งที่เนินไศล จากใบไม้หลากสีสัน
ฉันเหนื่อย ฉันเพลีย ฉันหวัง...
ฝากชีวิตให้เธอเก็บไว้ ฝากดวงใจให้นอนแนบรัง
ฝากดวงตาและความมุ่งหวัง อย่าชิงชังฉันเลยยอดรัก
(*) นานมาแล้วเราจากกัน โอ้คืนวันนั้นแสนหน่วงหนัก
ดั่งทุ่งแล้งที่ไร้เพิงพัก ดั่งภูสูงที่สูงสุดสอย
โอ้ยอดรักฉันกลับมา ดั่งชีวาที่เคยล่องลอย
มาบัดนี้ที่เราเฝ้าคอย เจ้านกน้อยโผคืนสู่รัง (ซ้ำ*)
ฉันเหนื่อย ฉันเพลีย ฉันหวัง...

RETURN HOME
by Caravan

My dear, I've returned
From the far away horizon
From the rainbow at the mountain
From the place with colorful leaves

I'm tired; I'm weary. I still hope…

My life is for you
My heart rests with you
My eyes and wishes…
Please don't reject me, my dear.

We've separated for so long
Those nights were so tough
Like a baked land without a shelter
Like a peak too high to climb

My dear, I've returned
Like a wandering soul
Now the day we've been waiting
This little bird has returned.

Tired, weary. Still hope…